

Kniha Daniel – číslo šest

Jójakím

Jeff Pippenger

2023-12-01

Knihy Daniel a Zjevení jsou touž knihou, v tomto smyslu, v jakém je Bible jednou knihou, skládající se ze Starého zákona a Nového zákona.

„Dějiny života, smrti a vzkříšení Ježíše jakožto Syna Božího nelze plně doložit bez důkazů obsažených ve Starém zákoně. Kristus je ve Starém zákoně zjeven stejně jasně jako v Novém. Jeden svědčí o Spasiteli, který má přijít, zatímco druhý svědčí o Spasiteli, který již přišel způsobem předpověděným proroky. Aby bylo možno ocenit plán vykoupení, musí být Písmo Starého zákona důkladně pochopeno. Je to oslavené světlo z prorocké minulosti, které vyjevuje život Kristův a učení Nového zákona s jasností a krásou. Ježíšovy zázraky jsou důkazem jeho božství; avšak nejsilnější důkazy, že je Vykupitelem světa, se nacházejí v proroctvích Starého zákona ve srovnání s dějinami Nového. Ježíš řekl Židům: ‚Zkoumejte Písma; neboť se domníváte, že v nich máte život věčný, a ona jsou ta, která svědčí o mně.‘ V té době neexistovalo žádné jiné Písmo kromě Starého zákona; proto je Spasitelův příkaz zřejmý.“
Spirit of Prophecy, svazek 3, 211.

Nejpřesvědčivějším důkazem toho, kdo Kristus je a co je, je porovnání proroctví Starého zákona s naplněním těchto proroctví v dějinách Nového zákona. Stejně tak je tomu i se vztahem mezi knihami Daniel a Zjevení.

„Ve Zjevení se setkávají a končí všechny knihy Bible. Zde je doplněk knihy Daniel. Jedna je proroctvím; druhá zjevením.“ Skutky apoštolů, 585.

Slovo „doplnit“ znamená přivést k dokonalosti. Naplnění proroctví Starého zákona bylo „nejsilnějším“ „důkazem“ Kristova „božství“. Nejsilnějším důkazem božského původu proroctví v knize Daniel je naplnění těchto proroctví, jak je znázorněno v knize Zjevení. Proroctví v Danielovi pokračují v knize Zjevení a v posledních dnech, když je Zjevení Ježíše Krista odpečetěno, jsou přivedena k dokonalosti.

„Zjevení je zapečetěná kniha, ale je také knihou otevřenou. Zaznamenává podivuhodné události, které se mají odehrát v posledních dnech dějin této země. Učení této knihy je určité, nikoli mystické a nesrozumitelné. Je v ní znovu uchopena táž linie proroctví jako u Daniela. Některá proroctví Bůh opakoval, a tím ukázal, že jim má být přikládána důležitost. Pán neopakuje věci, které nejsou velkého významu.“ Manuscript Releases, svazek 9, 8.

Ve třetím roce kralování Jójakíma, krále judského, přitáhl Nebúkadnesar, král babylónský, k Jeruzalému a oblehl jej. Daniel 1,1.

První verš knihy Daniel obsahuje, je-li správně posuzován, bohatství prorockých informací. Naše úvaha začne u Jójakíma.

Jojakím byl prvním z posledních tří judských králů. Jako takový představuje poselství prvního anděla. Jeho syn Jojachin, který byl také znám jako Jekonjáš nebo Konjáš, představoval poselství druhého anděla. Po Jojachinovi následoval Sidkijáš, poslední z oněch tří závěrečných judských králů. Sidkijáš představuje poselství třetího anděla. Existuje několik prorockých svědectví, která potvrzují, že Jojakím je symbolem poselství prvního anděla. Je důležité těmto důkazům porozumět, neboť ukazují, že první verš první kapitoly Daniela označuje poselství prvního anděla, a tato skutečnost je kotvou, která umožňuje chápat první kapitolu jako poselství prvního anděla ze čtrnácté kapitoly Zjevení. Začneme ve druhé knize Paralipomenon.

A ty, kteří unikli meči, odvedl do Babylóna; a byli služebníky jemu i jeho synům až do nastoupení království Persie, aby se naplnilo slovo Hospodinovo z úst Jeremiášových, dokud země nevyužila své soboty; neboť po celý čas, kdy ležela pustá, zachovávala sobotu, aby se naplnilo sedmdesát let. 2 Paralipomenon 36,20.21.

Sedmdesátileté babylónské zajetí bylo proto, aby země mohla užívat sobot, které nebyly zachovávány v souladu s Leviticus dvacet pět. Sedmdesát let sobot činí čtyři sta devadesát let, během nichž starověký Izrael nedbal ustanovení Leviticus dvacet pět. Čtyři sta devadesát let vzpoury předcházelo sedmdesáti letům zajetí. Na konci těch čtyř set devadesáti let budou tři králové podrobeni Nebúkadnesarovi.

Na konci sedmdesáti let zajetí Pán povolal Kýra, který byl prvním ze tří králů, již vydali nařízení, že se Izrael může vrátit a znovu vybudovat Jeruzalém. Artaxerxés byl třetím z těchto tří králů a vydal třetí nařízení roku 457 př. Kr. Třetí nařízení zahájilo dva tisíce tři sta let z osmé kapitoly knihy Daniel, verše čtrnáctého. Roku 1798 skončil první konec rozhořčení, kniha Daniel byla opečetěna a přišel první ze tří andělů. Třetí anděl přišel 22. října 1844.

Poslední tři králové Judska se všichni střetli s Nebúkadnesarem a při Jójákímově zajetí začalo sedmdesát let. To pokračovalo až do zničení Babylóna a velitel (Kýros), který Babylón dobyl a který se krátce nato stal králem, vydal první ze tří výnosů. Třetí výnos zahájil proroctví o večerech a jitrech, které skončilo příchodem třetího ze tří andělů. Kristus vždy ztotožňuje konec se začátkem.

Počátek sedmdesáti let nastal při prvním útoku Nebúkadnesara proti Jeruzalému. Konec sedmdesáti let byl označen zničením Babylóna. Konečné a úplné zničení Jeruzaléma postihlo třetího ze tří králů, na něž Nebúkadnesar zaútočil. Zničení Jeruzaléma bylo postupné. Poslední tři králové představují jeden prorocký symbol v tom smyslu, že na všechny zaútočil Nebúkadnesar. Předobrazovali tři dekrety, které byly všechny jedním symbolem, stejně jako tři andělé na konci dvou tisíc tří set dnů.

„V sedmé kapitole knihy Ezdráš je uveden výnos. Verše 12–26. Ve své nejúplnější podobě byl vydán perským králem Artaxerxem roku 457 př. Kr. Avšak v Ezdrášovi 6,14 se o Hospodinově domě v Jeruzalémě říká, že byl vystaven „podle příkazu [výnosu, ‘okrajová poznámka] Kýra, Dareia a Artaxerxa, krále perského.“ Tito tři králové tím, že výnos uvedli, znovu potvrdili a dovršili, jej přivedli k dokonalosti vyžadované proroctvím, aby označil počátek 2300 let. Přijmeme-li rok 457 př. Kr., kdy byl výnos dokončen, jako datum příkazu, ukázalo se, že každé

jednotlivé ustanovení proroctví o sedmdesáti týdnech bylo naplněno.“ Velký spor věků, 326.

Sestra Whiteová uvádí, že k dovršení proroctví byly nezbytné tři dekrety. Vymezuje jejich vzájemný vztah a tím zároveň určuje gramatické charakteristiky hebrejského slova „pravda“. Říká, že první dekret vznikl, druhý dekret znovu potvrdil a třetí dekret dovršil „každý jednotlivý údaj proroctví o sedmdesáti týdnech“. Hebrejské slovo „pravda“ je utvořeno spojením prvního, třináctého a posledního písmene hebrejské abecedy. První dekret vznikl, druhý znovu potvrdil a poslední dekret dovršil proroctví. Tyto tři dekrety obsahují podpis Alfy a Omegy a byly naplněny na konci sedmdesátiletého proroctví o babylónském zajetí, přestože třetí dekret přišel dlouho poté, co sedmdesát let skončilo. Tyto tři dekrety byly postupné, a ačkoli byly třemi dekrety, stále byly jedním prorockým symbolem.

První anděl přišel roku 1798, druhý anděl přišel na jaře roku 1844 a třetí anděl přišel 22. října 1844. Tito tři andělé tvoří jeden prorocký symbol, představující věčné evangelium ze čtrnácté kapitoly knihy Zjevení.

„První a druhé poselství byly dány v letech 1843 a 1844 a nyní jsme pod hlásáním třetího; avšak všechna tři poselství mají být stále ještě hlášána. Je právě tak nezbytné nyní jako kdykoli předtím, aby byla opakována těm, kdo hledají pravdu. Perem i hlasem máme nechat znít toto hlásání a ukazovat jejich pořadí i uplatnění proroctví, která nás přivádějí k poselství třetího anděla. Třetí nemůže být bez prvního a druhého. Tato poselství máme dávat světu v publikacích i v kázáních a v linii prorockých dějin ukazovat věci, které byly, i věci, které budou.“ Selected Messages, kniha 2, 104, 105.

Poslední tři judští králové byli jedním symbolem, neboť všichni byli v různém stupni podrobeni babylónskému králi. Poslední tři judští králové, tři výnosy a tři andělé, ačkoli jsou zřetelně tři, jsou rovněž představeni jako jeden prorocký symbol.

Poslední tři králové jsou součástí prorockého rámce počátku proroctví o sedmdesáti letech zajetí, a jako takoví se stávají součástí počátku, který znázorňuje konec sedmdesáti let zajetí. Zajetí začalo postupným podrobením tří králů a skončilo zničením království a jeho hlavního města. Konec proroctví označuje zničení národa a hlavního města Babylóna, což označuje příchod tří postupných dekretů. Počátek proroctví o dvou tisících třech stech letech je vyznačen třemi postupnými dekrety a znázorňuje zakončení proroctví o dvou tisících třech stech letech, které sestává ze tří postupných poselství.

Tři andělé a jejich příslušná tři poselství byli předobrazeni třemi králi a jejich třemi postupnými výnosy. Tři králové, kteří vyhlásili své příslušné tři výnosy, byli předobrazeni třemi postupně nastupujícími králi, z nichž každý předložil své poselství vzpoury proti Nebúkadnesarovi. Tři poselství vzpoury předobrazovala tři výnosy, které zase předobrazovaly tři poselství. Jedno zahajuje proroctví sedmdesáti let, které zase končí počátkem proroctví o dva tisíce tři sta letech, jež končí příchodem třetího anděla v roce 1844. Sedmdesát let, po která se země měla těšit své sobotě, nelze oddělit od 22. října 1844.

Jójakím představuje první Kýrovo nařízení a také poselství prvního anděla ze čtrnácté kapitoly Zjevení. Kromě toho tři svědkové posledních tří judských králů, tři nařízení a poselství tří andělů poskytují přesné informace o symbolu Jójakíma, neboť prorocké dějiny tří andělů byly inspirací velmi pečlivě vyznačeny. Všechna tři poselství mají historický příchod a poté historické zmocnění.

První anděl přišel roku 1798 a dne 11. srpna 1840 byl zmocněn potvrzením zásady den za rok.

„V roce 1840 vzbudilo všeobecný zájem další pozoruhodné naplnění proroctví. O dva roky dříve vydal Josiah Litch, jeden z předních kazatelů hlásajících druhý příchod, výklad Zjevení 9, v němž předpověděl pád Osmanské říše. Podle jeho výpočtů měla být tato moc svržena... 11. srpna 1840, kdy lze očekávat, že osmanská moc v Konstantinopoli bude zlomena. A věřím, že se ukáže, že tomu tak bude.“

„Přesně v určeném čase přijalo Turecko prostřednictvím svých vyslanců ochranu spojeneckých mocností Evropy, a tak se podřídl kontrole křesťanských národů. Tato událost přesně naplnila předpověď. Když se to stalo známým, zástupy byly přesvědčeny o správnosti zásad prorockého výkladu, které přijali Miller a jeho spolupracovníci, a adventnímu hnutí byl dán podivuhodný impuls. Muži vzdělaní a společensky významní se připojili k Millerovi jak v kázání, tak ve zveřejňování jeho názorů, a od roku 1840 do roku 1844 se toto dílo rychle šířilo.“ Velký spor věků, 334, 335.

První anděl přišel a zvěstoval zahájení soudu v roce 1798, avšak toto poselství bylo založeno na platnosti Millerova určení, že jeden den v biblickém proroctví představuje jeden rok. Tato zásada byla potvrzena „11. srpna 1840“ a první poselství bylo zmocněno mocí. Když se nenaplnila předpověď Kristova návratu v biblickém roce 1843, který zasahoval až do roku 1844, přišel druhý anděl ze čtrnácté kapitoly Zjevení. Když se na jaře roku 1844 nenaplnila tato předpověď, protestantské církve odmítly Millerovo pravidlo dne za rok a staly se dcerami Babylóna. Toto poselství pak bylo v létě roku 1844 zmocněno mocí, když se k němu připojilo poselství Půlnočního volání. S naplněním poselství Půlnočního volání dne 22. října 1844 přišel třetí anděl se svým poselstvím.

V důsledku neposlušnosti laodicejského adventismu v roce 1863 byl Boží lid povolán, aby opakovал dějiny putování starověkého Izraele po poušti. Zmocnění třetího poselství mělo vyčkat až do 11. září 2001. Každé ze tří poselství přichází do dějin a teprve poté je zmocněno.

Jójakím a Kýros představují zmocnění prvního anděla, nikoli jeho příchod. Ačkoli byl Jójakím prvním z posledních tří judských králů a ačkoli představuje poselství prvního anděla, prorocké charakteristiky, které on i Kýros vykazují, dosvědčují, že oba jsou symboly zmocnění prvního anděla, a nikoli symboly příchodu prvního anděla. Příchodem prvního poselství v dějinách Jójakíma byl Manases, první z posledních sedmi judských králů.

Sedm králů předcházelo úplnému a konečnému zničení Jeruzaléma. Těchto sedm králů představuje postupné dějiny, stejně jako tomu bylo v dějinách, které předobrazovaly v letech 1798 až 1844. První anděl přišel roku 1798 a třetí přišel 22. října 1844. Dějiny let 1798 až 1844 jsou dějinami prvního a druhého anděla. Dějiny třetího anděla začaly roku 1844. Když sestra Whiteová určuje symboliku sedmi hromů v desáté kapitole Zjevení, říká, že sedm hromů představuje dějiny prvního

a druhého anděla, nikoli však třetího anděla.

„Zvláštní světlo dané Janovi, které bylo vyjádřeno v sedmi hromech, bylo vyličením událostí, jež měly nastat pod poselstvími prvního a druhého anděla.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, svazek 7, 971.

Dějiny sedmi hromů ze zjevení desáté kapitoly zdůrazňují dějiny zmocnění prvního anděla od 11. srpna 1840 až po velké zklamání 22. října 1844, avšak přesto zahrnují celé dějiny prvního a druhého anděla. Obecná aplikace sedmi hromů je taková, že představují období od roku 1798 až do 22. října 1844. Dějiny příchodu prvního anděla od roku 1798 až po velké zklamání jsou dějinami prvního a druhého anděla a jsou prorocky znázorněny jako sedm hromů. Sedm hromů bylo také předobrazeno posledními sedmi judskými králi. Poslední tři z těchto králů nejen označovali po sobě následující krále, ale společně tvoří jeden symbol složený z prvního, prostředního a posledního.

V dějinách tří andělů bylo první poselství uvedeno v moc 11. srpna 1840 a jak Jójakím, tak Kýros tuto událost předobrazovali.

V příštím článku budeme pokračovat v určování těchto nejdůležitějších pravd.

„Přísná bezúhonnost má být drahá každému studentu. Každá mysl se má s uctivou pozorností obracet ke zjevenému Božímu slovu. Těm, kdo takto poslouchají Boha, bude dáno světlo a milost. Spatří podivuhodné věci z jeho zákona. Velké pravdy, které od dne letnic zůstávaly bez povšimnutí a neviděny, mají zazářit z Božího slova ve své původní čistotě. Těm, kdo Boha opravdově milují, Duch svatý zjeví pravdy, které z mysli vybledly, a zjeví také pravdy zcela nové. Ti, kdo jedí tělo a pijí krev Syna Božího, budou z knih Daniel a Zjevení vynášet pravdu vnuknutou Duchem svatým. Uvedou do pohybu síly, které nebude možno potlačit. Rty dětí budou otevřeny, aby hlásaly tajemství, která byla skryta myslím lidí. Pán si vyvolil bláznovství tohoto světa, aby zahanbil moudré, a slabé věci světa, aby zahanbil mocné.“

„Bible by se do našich škol neměla vnášet jen proto, aby byla vložena mezi nevěru. Bible musí být učiněna základem a obsahem vzdělávání. Je pravda, že o slovu živého Boha víme mnohem více, než jsme věděli v minulosti, avšak je ještě mnohem více toho, co se máme naučit. Má být užívána jako slovo živého Boha a má být ceněna jako první, poslední a nejlepší ve všem. Tehdy bude patrný pravý duchovní růst. Studenti si vytvoří zdravé náboženské charaktery, protože jedí tělo a pijí krev Syna Božího. Není-li však zdraví duše střeženo a pěstováno, chátrá. Zůstávejte v proudu světla. Studujte Bibli. Ti, kdo věrně slouží Bohu, budou požehnáni. Ten, který nedopustí, aby jakékoli věrné dílo zůstalo bez odměny, korunuje každý skutek věrnosti a bezúhonnosti zvláštními projevy své lásky a zalíbení.“ Review and Herald, 17. srpna 1897.